

El diable i el gat

Castellbisbal

Ubicació

Comarca: Vallès Occidental
Lloc/Adreça: Terme de Castellbisbal (08755 Castellbisbal)
Emplaçament Crta. C-243-c, km. 0,3 (08755 Castellbisbal)

Coordenades:

Latitud: 41.47498
Longitud: 1.93785
UTM Est (X): 411315
UTM Nord (Y): 4592031

Classificació

Número de fitxa 08054-69
Àmbit: Patrimoni immaterial
Tipologia Tradició oral
Estil / època: Medieval Modern Contemporani
Segle XV-XXI
Estat de conservació Bo
Protecció Inexistent
Ús actual: Simbòlic
Titularitat Pública
Autoria de la fitxa Raquel Valdenebro Manrique
Data de registre de la fitxa: dv., 08/07/2011 - 02:00

Descripció

Els de Martorell emprengueren la tasca de fer un pont, però s'entossudiren a fer-lo d'un sol arc. A mig fer es trobaren que, per l'amplada de l'ull de l'arc, no el podien cloure, car no sabien com pujar la clau que havia de lligar els dos estreps. Deturaren les obres i començaren a estudiar el cas. Tothom hi deia la seva sense trobar remei al mal, quan un jove eixerit, de rialla mofeta, que ningú no sabia pas qui era, va oferir-se per acabar ell sol el pont en una nit, sempre que s'entenguessin en la qüestió del preu, advertint que no fóra

gaire exigent. Molts varen riure de la dita però, per seguint-li la veta, li preguntaren quina paga volia. L'ànima del primer que passi - va respondre el desconegut. En escoltar això, el director de l'obra restà sobtat de moment però, refent-se, va dir-li amb tota tranquil·litat: Fet! Demà a trenc d'alba serem aquí a veure la meravella que hauràs portat a terme i , si has complert, tindràs la paga demanada. I tot seguit donà una ordre en veu baixa a un dels seus treballadors. L'endemà tot el poble féu cap al lloc del pont. En veritat, el pont estava llest i al peu del pont hi havia el treballador misteriós i sorneguer que tan bella obra havia realitzada. El director va reconèixer que el pont estava ben acabat i que era de tota solidesa. - Tractes són tractes. Ara la paga !- va reclamar l'estrany i envanit arquitecte. - Prou, Prou! Esteu en el vostre dret !- va dir tot seguit el director. Aleshores, prengué un sac de mans de l'obrer al qual havia parlat el dia abans en veu baixa, l'obrí i deixar escapar un gat que hi havia fet posar ja de propòsit. - Vés! Corre-li al darrera, que la seva ànima és ben teva, ja que és la primera que passa el pont!- digué faceciosament el director a l'arquitecte foraster mentre la pobre bestiola, en veure's desensacada, travessava el pont com un llampec. A més a més, féu una creu a terra amb el bastó que duia a la mà, pel que pogués ésser i, tal i com sospitava, desaparegué el treballador decebut, que no era altre que el diable. Per això del pont de Martorell tothom en diu el pont del Diable. RUIZ (1998:91)

Història

Aquesta tradició fou recollida per Anna Valldaura a la seva obra Tradicions religioses de Catalunya. (1948)

Bibliografia

AMADES J. (1981) Llegendes populars. Ed. Selecta, p.281-283
ÁLVAREZ, A. [et al.] . (2009) "El puente romano (Pont del Diable) de Martorell (Barcelona)". A:VII Congreso Ibérico de Arqueometría . Madrid ., p.618-627 .
RUIZ I ELIAS, A. (1998) Notes històriques: parròquia de Castellbisbal. Castellbisbal.